

2015. február 13. péntek, 15.00-16.30

Tornyai János Múzeum, Hódmezővásárhely

Ma *nem volt* foglalkozás. Ma *nem lett* foglalkozás, *nem tudott lenni*, mert nem tudtunk odaérni. Földi Péter Munkácsy-díjas festő Tornyai János Múzeum-beli vezetéséről *nem bírtunk odaérni* szeretett Könyvtárunkba, mert a Művész Úr készsége és lelkesültsége, továbbá a mi csillapíthatatlan kérdéseink folytán, még továbbá a hallatlan számú festmény okán – másfél órát voltunk a múzeumban,

utána pedig már csak arra futotta az erőnkől, hogy Haranghyné Anka invitálására betérjünk a Nyizsnyai utcába, ahol egy felnyitott tetejű személyautóban a Bőség Kosara, a Földi (sic!) Paradicsom várt bennünket sütikkel, sósakkal, üdítőkkal – Aranka-nap ürügyén. Igen, így kell élni! – mondtuk magunknak, miközben az arra járók ki tudja, mire gondolhattak süteménnyel megtömött pofazacskóinkat, könnyeden emelgetett poharainkat látva a februári alkonyatban...

A Földi-képek így, kommentárokkal, a kiváltó élmény rögzítésével valóban érdekesebbek, érthetőbbek voltak. Különösen a piros-, a piros-kacsás vízfelszín/ingovány vásznak és szürke-fehér, de színes-csíkos ujjú Jézusok ragadtak meg: egy gyermeki álomvilág, ami félelmetes és gonoszkodó is tud lenni, véglényeivel, tollatlan, egymást tépő, egymást kereső madaraival.